

SZTEmagazin > Archívum > 2019

SZ SZEGEDI EM EGYETEM MAGAZIN

„Mi énekesek olyanok vagyunk, mint a papagájok: nem beszélünk minden nyelven, azért mégis használjuk mindet,,

2019. december 10.

Élt már Kínában, Németországban és idén Szegeden kezdett el tanítani Hongyu Chen operaénekes, az SZTE Bartók Béla Művészeti kar tanára, akit itteni tapasztalatairól is kérdeztünk.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 4

Tweet

- Élt már Kínában, Németországban. Milyen érzés Magyarországon lenni?

- A kínai és a magyar emberek jelleme nagyon hasonló. Úgy látom, hogy a magyarok nyugodtak és nagyon barátságosak. Szeretnek pihenni, szórakozni és nyitottak mindenre. Néha már kicsit túlzottan nyugodtak. Az elképzelések mellé nem mindig jár törekvés és cselekvés. Kínában nagyon hasonlóak az emberek. Németország viszont teljesen más. Minden rendszerezett és jól felépített. Sokféle szabályuk van mindenre és szeretik be is tartani. Ez nagyon jó, mert minden jól működik, de ettől kicsit zárkóztak és merevek is néha. Pedig a művészetben szükség van kreativitásra, nyitottságra és improvizálásra.

- Már három hónapja tanít a Szegedi Tudományegyetemen. Milyenek az eddigi tapasztalatai?

- A tanítványaim tehetségesek és mindig jól felkészülnek az órákra. Nagyon tetszik a közös munka velük. Jelenleg Németország és Magyarország között ingázok, így keveset tudok egy helyben lenni. Kínában sem hagytam fel a tanítással, csak egy évre szüneteltettem. Egyre többen keresnek meg azért, mert szeretnének nálam tanulni éneket. Két Kínában élő tanítványom is szeretne jövőre átjelentkezni Szegedre azért, hogy továbbra is nálam tanulhassanak. Szigorú tanárnak tartom magam, jó értelemben. Ezt a diákjaim is tudják rólam. Szeretem, ha dolgozunk az órán és nem lustálkodunk.

- *Felnőttekkel vagy gyerekekkel dolgozik szívesebben?*

- Tanítottam már kicsiket is, de az nem az én műfajom. A tinédzserekkel és a gyerekekkel is nagyon óvatosan kell bánni, figyelni kell minden szóra és sokszor kell visszafogni a tanárnak magát. Nekem ez nagyon nehezen megy. Ezért ha tehetem felnőttekkel, egyetemistákkal dolgozom együtt. Csodálom a tanárokat, akik értnek a gyerekek nyelvén. Sokat számít, hogy a tanár és a diák hogy jön ki egymással, hogyan tudnak együtt dolgozni. A zenészek, énekesek nem egyetemet választanak elsősorban, hanem tanárt és érte más országba is hajlandóak költözni. Nyilván a tanár részéről ez nagy felelősséggel jár.

- *Járt már a Szegedi Nemzeti Színházban?*

- Persze. Nagyon szép az itteni színház. Nem túl nagy és nem túl kicsi, épp jó. Meghallgattam a Puccini: Gianni Schicchi című opera előadást és nagyon szép volt a zene. A Szegedi Szimfonikus zenekart már halottam előtte is játszani és akkor is szimpatikus volt a játékuk. Nagyon autentikus a hangzás és a zene formálása is tetszik. Nagyon várom, hogy énekelhessek velük.

- *Úgy tudom, sok nyelven beszél. Milyen érzés magyar nyelven énekelni?*

- Még nem énekeltem, de hamarosan fogok. Nyáron részt veszek a G. F. Händel: Agrippina című operában. Izgalmas, mert a magyar semmilyen nyelvre nem hasonlít. Mivel 12 évig Németországban éltem folyékonyan beszélek németül, így az angolt is könnyebb volt megtanulni. Volt egy cseh származású mesterem és fokozatosan megtanultam a nyelvét, később pedig már más szláv nyelveket is jól értettem. Az olasz nyelvtudásom miatt értem kicsit a franciát és a spanyolt is. Na de a magyar nem hasonlítható semmihez. Egyáltalán nem értem. Nem baj, hisz mi énekesek olyanok vagyunk, mint a papagájok, nem beszélünk minden nyelven, azért mégis használjuk mindet mikor éneklünk.

SZTEinfo: Higi Csilla

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 4

Tweet

Letöltés

(/sztemagazin/aktualis-szam/hu-szte-mag-2019-01-t2)

(/sztemagazin/aktualis-szam/eng-szte-mag-2019-01-t1-191113)